

انا المجیب من الأفق الأعلى

یا علی اوہامات اہل فرقان بر کل واضح و معلوم مع ذلک حزب بیان از آن حزب غافلتر مشاهده میشوند قبل بذکر وصی و امثال آن ہزار و دوہست سنہ یکدیگر را لعن نمودند و بر سفک دم یکدیگر فتوا دادند حال بعینہ در نفوسی کہ خود را از اہل بیان می‌شمردن همان گفته‌ہای قبل و اوہامات تازہ بمیان آمدہ گواہ کہ این مظلوم در لیالی و ایام عباد را بآنچہ سبب علو و سمو و انقطاع و تقوی اللہ است متذکر نمود و تعلیم فرمود و احدی از منکرین ظاہر نہ در خلف سبحات و حجبات مستور و چون نور امر ساطع با سیوف بغضا بیرون آمدند طوبی از برای نفسی کہ حجبات اسماء را خرق نمود و بہ یوم اللہ و ما ظہر فیہ تمسک جست لعمر اللہ حزب قبل از مشرکین لدی اللہ مذکور ہر یوم بامری متمسک میشدند و بذکری ناطق بہ آلہة من دون اللہ قائل بودہ و ہستند نشہد اتہم من الأخسرین فی کتابی المبین

اولیا را تکبیر برسان انا ذکرناہم من قبل و من بعد و ایدناہم بروح من عندنا یشہد بذلک من ینطق انا لا الہ الا هو الحق علام الغیوب قل یا ملاً الأرض ضعوا ما عندکم ثم ولوا وجوہکم الی الأفق الأعلى المقام الذی فیہ ارتفع النداء ان ربکم الرحمن هو المقتدر المہیمن القیوم قل قد اتی الیوم و انتم لا تعرفون قد ظہر المکنون و انتم لا تعلمون خذوا کتاب اللہ بقوۃ من عنده ثم انصروہ بجنود البیان امراً من لدنہ انا هو المہیمن علی ما کان و ما یکون طوبی لک بما تحرک علی ذکرک القلم اذ کان مالک القدم فی السجین الأعظم قل

لک الحمد یا مالک الوجود و الظاہر باسمک الودود بما ذکرتنی فی سجنک و انزلت لی ما لا تعادلہ الخزائن و الكنوز اسألک ان تجعلنی مستقیماً علی حبک بحیث لا تزلی شہات الذین انکروا حججتک و اعرضوا عن برہانک و جادلوا بآیاتک الّتی احاطت الملک و الملکوت بہاء المشرق من افق سماء ظہوری علیک و علی الذین عملوا بما امروا بہ فی لوحی المحفوظ